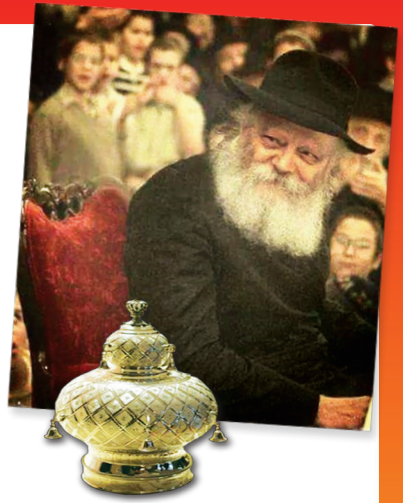

שמחת "קידוש לבנה"

בסמיכות להולדת משה רבינו באדר

"כן תהיה לנו"

למלאות משאת נפשו של הרבי! 60 יום קודם י"א ניסן!

ביטויים נדירים מהרבי בדבר מלכות "תצווה" על יום הולדתו. 60 יום קודם יום י"א ניסן מעורר אותנו הרבי שליטי"א לפעול את התגברות מזלו, מ"י"א ניסן, לתוך י"א אדר' ולהביא את הגאולה השלמה.

ולכן, במוצש"ק הקרובה, י"א אדר א', נתאסף כולנו למעמד קידוש לבנה בכוונה מיוחדת לזירוז הגאולה. ובפרט בחודש זה חודש "אדר" בו מתגבר מזלו של משה רבינו, עם מזלו של הרבי שליטי"א, ובאופן של "מרבית בשמחה".

התגברות המזל דמשה פעלה את ההצלה

בדבר מלכות "תצווה" מביא הרבי את דברי הגמרא שלידתו של משה רבנו בז' אדר היא שגרמה, להתהפכות גזירתו של המן צורר היהודים על ראשו. יתרה מזו, כל חודש אדר "מזלו בריא", כי משה הוא ישראל, וישראל הם משה. בחודש שבו נולד משה רבנו, גובר לא רק מזלו האישי של משה רבנו, אלא מזלם של כל ישראל בכל הדורות.

ממשיכים כבר את "י"א בניסן" בי"א אדר"

בהמשך אומר הרבי יהי רצון שלא נצטרך לחכות לניסן כיוון שבחודש אדר ראשון תהיה כבר הגאולה "בפרט בשבעה באדר, ושלמותו בשבת קודש אחד עשר באדר".

וכאן שומעים מהרבי ביטוי נדיר: "ניתוסף עוד יותר בהתשוקה וגעגועים לחודש ניסן... במשך שישים יום, שע"ז ממחרים ומרזים... הגילוי דענייני חודש ניסן עוד בהתחלת חודש אדר".

ובהמשך הרבי שליטי"א מאחל שוב: "וכן תהיה לנו שבאחד עשר באדר (60 יום לפני אחד עשר בניסן) יושלם כבר העניין דאחד עשר בניסן (שעניינו הוא) "ביום עשתי עשר (אחד עשר) יום נשיא לבני אשר" (אשר היה הנשיא שהקריב את קורבנו בחנוכת המשכן באחד עשר יום בניסן), "מאשר שמנה לחמו" ו"טובל בשמן רגלו"... (שעניינו השמן הוא) "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי", המשיחה של ראש בני ישראל למלך המשיח שיבוא ויגאלנו... תיכף ומיד ממש".

הרמז לחיבור בין משה רבינו והרבי שליטי"א

ובהערות על קטע זה מחזק הרבי את הקשר בינו ובין משה רבינו ברמז נפלא מתוך המדרש (אסתר"ר פ"ז, י"א) המתאר את מפלתו של המן הרשע בגלל יום לידתו של משה רבינו. המדרש מופיע בפרשה ז' פסוק י"א. וכן הפסוק המדבר על הקרבת הנשיאים בניסן (החודש בו נולד הרבי מלך המשיח) מופיע בתורה בדיוק בפרק ז' פסוק י"א.

מה תכל'ס?

במילים פשוטות: בשיחה זו מבאר הרבי שליטי"א שיש קשר בין יום הולדת משה רבינו הגואל הראשון, אשר חל בשבוע זה, לבין יום הולדתו, הגואל האחרון אשר חל בחודש הגאולה, ניסן - ולכן מאחל הרבי שכבר כעת בעומדנו בי"א אדר (60 יום לפני י"א ניסן) תתגלה בעולם השלמות של י"א בניסן, יום הולדתו, שעניינו הוא "משיחת ראש בני ישראל למלך המשיח"!

ולכן, במוצש"ק הקרובה, י"א אדר א', נתאסף כולנו למעמד קידוש לבנה בכוונה מיוחדת לזירוז הגאולה כי בו משקל מיוחד לזירוז הגאולה בהיותו 60 יום קודם י"א ניסן כנ"ל. ובפרט בחודש זה חודש "אדר" בו מתגבר מזלם של ישראל בזכות לידת משה רבינו, המחובר עם מזלו של הרבי שליטי"א.

ובמיוחד בשנת העיבור, מגלה הרבי בשיחה הנ"ל, בה יש שני חודשים בהם מקדשים את הלבנה פעמיים, מסמל הדבר חידוש של ישראל פעמיים. באופן של "כפליים לתושיה"! ובאופן של "מרבית בשמחה"!

שמחת אדר שמחה פורצת גדר

הרבי שליטי"א אומר שהשמחה בחודש אדר היא מעבר לשמחה הדרושה בעבודת ה' כל השנה. ואדרבא - "מרבית בשמחה" צריך להיות בהוספה מיום ליום באופן שפורץ את כל גדרי הגלות ש: "הרגע האחרון בגלות... יעשה כבר הרגע הראשון של הגאולה...". ואז זוכים ל"משיח בן פרצ"י, כידוע סיסמתו של הרבי מלך המשיח "ופרצת".

(ע"פ דבר מלכות "תרומה")

שמחת המצווה כמו שמחת חתונה

כשאנו מברכים על החודש בזמנו זה הוא סימן שאנו עתידין להתחדש כמו הלבנה וכנסת ישראל תחזור להתדבק בבעלה שהוא הקב"ה דוגמת הלבנה המתחדשת עם החמה. זאת הסיבה שבהלכה (ברמ"א) כתוב שעושים שמח וריקודים בקידוש לבנה כמו שמחת נשואין. ולכן מבקש הרבי: להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשובים ונאים, ברוב עם הדרת מלך..."

(ע"פ דבר מלכות "נח" י"ב)

שמחה בטרתה

אומר הרבי: "הדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח. נוסף לכן ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה... המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא - על השמחה כשלעצמה, שמחה בטרתה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח. **..ואדרבא - ינסו וייוכחו!"**

(משיחת כי תצא התשמ"ח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד